

bærer Efterindtægt, jfr. Tjenestemandslovens § 75, Stk. 1, forlænges til 12 Maaneder i saadanne Tilfælde, hvor Tjenestemanden er omkommet ved Udførelsen af sin Tjeneste eller afgaaet ved Døden som Følge af Tilskadekomst i Tjenesten, og Dødsfaldet er indtraadt som umiddelbar Følge af Tilskadekomsten. Tilsvarende gælder i det i Tjenestemandslovens § 76, Stk. 1, nævnte Tilfælde, hvor Enken dør inden Udløbet af Efterindtægtsperioden.

Endvidere er det bestemt, at tilsvarende Regler af Finansministeriet, naar særlige Forhold taler derfor, kan bringes i Anvendelse paa Tilfælde i Finansaaret 1943—44.

Da der ogsaa i Tiden før 1. April 1943 er indtruffet Dødsfald under Omstændigheder, som gør det rimeligt, at Efterindtægtsperioden forlænges som anført, stilles der Forslag om, at Finansministeriet under tilsvarende Forhold kan bringe de omhandlede Regler i Anvendelse ogsaa paa Tilfælde fra Finansaarene 1940—41, 1941—42 og 1942—43.

Til 416.

Da de ekstraordinære Forhold, der motiverede, at man paa Normeringslovanordningen for Finansaaret 1944—45 under Løbe Nr. 451 tilvejebragte Hjemmel for under Funktioner eller Konstitutioner af mere end 1 Aars Varighed at yde et større Konstitutionsvederlag end hjemlet i Tjenestemandslovens § 12, Stk. 2, maa antages at ville fortsætte i Finansaaret 1945—46, foreslaas det, at den særlige Hjemmel ogsaa gælder for nævnte Finansaar.

Samtidig stilles der Forlag om Tilvejebringelse af Hjemmel for, at der, naar det nævnte større Konstitutionsvederlag kommer til Udbetaling, under Udkommando til fremmed Sted ydes den for den højere Tjenestestilling fastsatte Udstationeringsgodtgørelse i Stedet for som i Tjenestemandslovens § 12, Stk. 2, hjemlet den for hans egen Tjenestestilling gældende, jfr. herved Finansministeriets Cirkulærskrivelse af 3. Oktober 1944.